



**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII  
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: [cncd@cncd.org.ro](mailto:cncd@cncd.org.ro)

**HOTĂRÂREA NR. 228  
din 08.04.2009**

**Dosar nr:** 468/2008

**Petiția nr:** 8.534 din data de 17.06.2008

**Petent:** F G

**Reclamat:** Clubul Școlar Sportiv Mureș, Inspectoratul Școlar Județean Mureș

**Obiect:** prevederi cu caracter discriminatoriu cuprinse în Legea nr. 84/1995 Legea învățământului, cu modificările și completările ulterioare, în Legea nr. 128/1997 privind Statutul Personalului Didactic, cu modificările și completările ulterioare și în OMECT nr. 2.573/2007 pentru aprobarea Metodologiei privind mișcarea personalului didactic din învățământul preuniversitar

**I. Numele, domiciliul sau reședința părților**

**I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului**

I.1.1. F G , reprezentat prin Fugulyan Margareta loc. Tg.- Mureș

**I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului**

I.2.1. Clubul Școlar Sportiv Mureș, loc. Târgu Mureș, str. V. Babeș, nr.11, jud. Mureș

I.2.2. Inspectoratul Școlar Județean Mureș, loc. Târgu Mureș, str. V. Babeș, nr.11, jud. Mureș

**II. Obiectul sesizării**

2.1. Petentul consideră că unele dispoziții din Legea nr. 84/1995 Legea învățământului, cu modificările și completările ulterioare, din Legea nr. 128/1997 privind Statutul Personalului Didactic, cu modificările și completările ulterioare și OMECT nr. 2.573/2007 pentru aprobarea Metodologiei privind mișcarea personalului didactic din învățământul preuniversitar sunt discriminatorii deoarece posturile de antrenor sunt scoase la titularizare ca și posturi vacante.

**III. Descrierea presupusei fapte de discriminare**

3.1. Prin petiția nr. 8.534 din data de 17.06.2008 petentul, prin reprezentant, semnaleză situația la care este supus un antrenor de șah cu experiență și cu o vechime considerabilă, antrenor de lot, membru în colegiul central al antrenorilor, cu rezultate foarte bune obținute, al cărui post este scos la titularizare ca și post vacant.



3.2. Petentul consideră această situație ca fiind discriminatorie la adresa antrenorilor care sunt amenințați anual cu pierderea posturilor lor din sistemul de învățământ.

#### **IV. Procedura de citare**

4.1. În temeiul art. 20 alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare.

4.2. Prin adresa nr. 12.559 din 29.09.2008 a fost citat petentul, iar prin adresa nr. 12.560 din 29.09.2008 și 12.561 din 29.09.2008 au fost citate părțile reclamate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 21.10.2008.

#### **V. Susținerile părților**

##### **Susținerile petentei**

5.1.1. Petentul semnalează situația discriminatorie a unui antrenor de șah al cărui post este scos la titularizare ca și post vacant. Respectivul antrenor are experiență și o vechime considerabilă, este antrenor de lot și membru în colegiul central al antrenorilor, a obținut rezultate foarte bune, dar, în fiecare an, este amenințat cu pierderea postului din sistemul de învățământ.

5.1.2. Petentul afirmă că se urmărește scoaterea din învățământ a respectivului antrenor, invocându-se un ordin al MECT referitor la metodologia privind mișcarea personalului didactic din învățământul preuniversitar și neluându-se în considerare prevederile Legii nr. 349/2004 care prevede că antrenorii sunt angajați cu contract pe o perioadă de 4 ani, un ciclu olimpic.

##### **Susținerile părții reclamate**

5.2.1. Clubul Sportiv Școlar Tg. Mureș, în punctul de vedere referitor la petiție, arată că respectivul antrenor la care se face referire este angajat ca antrenor cu contract de muncă pe perioadă determinată și lucrează la club de 22 de ani.

5.2.2. Potrivit Ordinului MECT referitor la metodologia privind mișcarea personalului didactic din învățământul preuniversitar, în fiecare an posturile care nu sunt ocupate de titulari sunt scoase la concurs conform Legii învățământului. Legea permite ca și antrenorii să participe la concursuri pentru ocuparea posturilor vacante, iar la sediul clubului este afișată Metodologia mișcării personalului didactic cu termenele fixate din care cei interesați pot lua informații utile.

5.2.3. Partea reclamată arată că respectivul antrenor, potrivit legislației în vigoare, nu s-a prezentat la niciun concurs de titularizare pentru ocuparea postului.

5.2.4. Clubul Sportiv Școlar Tg. Mureș afirmă că toate posturile vacante titularizabile au fost discutate în Consiliul de Administrație din data de 03.12.2007 și transmise comisiei de monitorizare a ISJ Mureș în termenele legale cerute. În situația în care posturile nu au fost ocupate prin concurs, acestea pot fi ocupate în continuare de antrenori. Antrenorii de la cluburile sportive școlare pot fi angajați cu contract de muncă, de regulă pe o perioadă de 4 ani, un ciclu olimpic, cu emiterea unei decizii anuale de confirmare pe post, în situația în care postul nu este ocupat în urma concursului național.



5.2.5. Partea reclamată menționează că respectivul antrenor a beneficiat ca și ceilalți colegi de toate drepturile ce i se cuvin, inclusiv gradație de merit, prin urmare, în cazul său, nu s-a făcut nicio discriminare. Respectivul antrenor nu s-a prezentat la continuarea de studii, deși conducerea unității a insistat de mai multe ori pentru finalizarea studiilor, dar a refuzat de fiecare dată, spunând că nu vrea să fie profesor, ci numai antrenor deoarece salariul este mult mai mare decât la un profesor debutant.

5.2.6. Inspectoratul Școlar Județean Mureș precizează că, în conformitate cu OMECT nr. 2.573/2007 antrenorii de la cluburile sportive școlare pot fi angajați cu contract de muncă, de regulă, pe o perioadă de 4 ani, un ciclu olimpic, cu emiterea unei decizii anuale de confirmare pe post, în situația în care postul nu este ocupat în urma concursului național, iar directorul Clubului Sportiv Școlar Tg. Mureș a procedat corect publicând postul vacant.

## **VI. Motivele de fapt și de drept**

6.1. În fapt, prin petiția adresată Consiliului, petenta consideră că unele dispoziții din Legea nr. 84/1995 Legea învățământului, cu modificările și completările ulterioare, din Legea nr. 128/1997 privind Statutul Personalului Didactic, cu modificările și completările ulterioare și OMECT nr. 2.573/2007 pentru aprobarea Metodologiei privind mișcarea personalului didactic din învățământul preuniversitar sunt discriminatorii deoarece posturile de antrenor sunt scoase la titularizare ca și posturi vacante.

6.2. Petentul afirmă că se urmărește scoaterea din învățământ a respectivului antrenor, având în vedere că trebuie să sustină concurs datorită încadrării lui.

6.3. În drept, conform art. 2 alin. 1 din OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, *“prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”*.

6.4. Analizând faptele reținute în petiție, Colegiul director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.5. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccherio and others, Cauza 106/83.



1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91)

6.6. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1 și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile*, dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.7. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.8. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul unei petiții este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul director, analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță.

6.9. Colegiul director, analizează dacă obiectul unei petiții întrunește elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, sub aspectul scopului sau efectului creat, ce a dat naștere ori nu, unei circumstanțe concretizate generic în restricție, excludere, deosebire sau preferință, și care circumstanțiat la situația petentului/petentei (petenților/petentelor), ipso facto, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoage sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.10. În măsura în care se reține întrunirea elementelor constituive ale art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în



care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

6.11. Din acest punct de vedere, sub aspectul incidenței art. 2 al O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul director ia act de faptul că petentul, în petiția dedusă soluționării, sesizează Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării solicitând constatarea unei fapte de discriminare produsă de Legea nr. 84/1995 Legea învățământului, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 128/1997 privind Statutul Personalului Didactic, cu modificările și completările ulterioare și OMECT nr. 2.573/2007 pentru aprobarea Metodologiei privind mișcarea personalului didactic din învățământul preuniversitar.

6.12. În considerarea obiectului petiției, astfel cum este formulat de petentă, Colegiul director este de opinie că împrejurarea nașterii tratamentului ipotetic diferit, decurge sui generis din prevederile Legii nr. 84/1995 Legea învățământului, cu modificările și completările ulterioare, Legii nr. 128/1997 privind Statutul Personalului Didactic, cu modificările și completările ulterioare și OMECT nr. 2.573/2007 pentru aprobarea Metodologiei privind mișcarea personalului didactic din învățământul preuniversitar. Astfel, în fapt, în exercitarea competențelor sale, Colegiul director este chemat să se pronunțe cu privire la o circumstanță ce decurge din procesul legislativ, respectiv, dintr-un act normativ, Legea nr. 84/1995 Legea învățământului, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 128/1997 privind Statutul Personalului Didactic, cu modificările și completările ulterioare și OMECT nr. 2.573/2007 pentru aprobarea Metodologiei privind mișcarea personalului didactic din învățământul preuniversitar, prevederi ce instituie discriminări, în opinia petentei.

6.13. Or, în ceea ce privește procesul legislativ, astfel cum s-a susținut în jurisprudența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (vezi spre exemplu Hotărârea nr. 310 din 14.05.2008, Hotărârea nr. 430/22.07.2008, Hotărârea nr. 433 din 30.07.2008 și altele), de plano, Colegiul director este de opinie că adoptarea sau modificarea unor acte normative nu poate fi asimilată unui comportament în sensul prevederilor Ordonanței de Guvern nr. 137/2000, republicată.

6.14. Astfel cum a reținut și Curtea Constituțională în Decizia nr. 1.011 din 8 noiembrie 2007 publicată în Monitorul Oficial nr. 809 din 27 noiembrie 2007 și a reiterat în Deciziile sale cu nr. 818, 819, 820 și 821 din 3 iulie 2008, publicate în Monitorul Oficial nr. 537 din 16.07.2008 „Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare este o *reglementare specială care stabilește comportamentele considerate discriminatorii* în viziunea legiuitorului și creează mecanismele prin care orice tip de discriminare poate fi sancționat și eliminat”. Astfel, Curtea în mod expres desprinde scopul legiuitorului în reglementarea acelor „comportamente”, i.e. împrejurări de fapt aplicate la situația unor persoane, grupuri de persoane sau comunități comparativ cu alte persoane, grupuri de persoane ori comunități, ce pot fi reținute ca discriminatorii în ipotezele prevăzute de Ordonanța nr. 137/2000 republicată. De altfel, în deciziile sus menționate, Curtea Constituțională arată în mod explicit că „*actul normativ criticat sancționează contravențional* orice deosebire, excludere, restricție sau preferință care are ca scop ori efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în domeniul politic, economic, social și cultural ori în orice alte domenii ale vieții publice, dacă deosebirea, excluderea, restricția sau preferința se datorează apartenenței la o rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie



socială, respectiv convingerilor, sexului sau orientării sexuale ori apartenenței la o categorie defavorizată”.

6.15. Este evident în acest sens, că acele comportamente considerate discriminatorii și care sunt sancționabile contravențional nu pot fi echivalate sau asimilate cu procesul legislativ, în speță situațiile ce implică modificarea, completarea, abrogarea respectiv adoptarea unor prevederi legale de către legiuitor, Parlamentul României sau de către Guvern.

6.16. În raport cu statuările Curții Constituționale relativ la O.G. nr. 137/2000, republicată, este lipsit de echivoc faptul că, prin natura sa, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării investighează, constată și sancționează fapte de discriminare. Corelativ obiectului petiției și raportat la discriminarea instituită, în opinia petentei, de prevederile Legii nr. 84/1995 Legea învățământului, cu modificările și completările ulterioare, Legii nr. 128/1997 privind Statutul Personalului Didactic, cu modificările și completările ulterioare și OMECT nr. 2.573/2007 pentru aprobarea Metodologiei privind mișcarea personalului didactic din învățământul preuniversitar trebuie ținut cont de faptul că, în jurisprudența sa, Colegiul director a statuat că nu analizează modul de stabilire sui generis, prin lege a unor drepturi în favoarea unor categorii de persoane în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de legiuitor a unor aspecte care țin de statutul unei persoane sau categorii de persoane. Din acest punct de vedere, examinarea soluțiilor legislative per se, alese de către legiuitor și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României, revine Curții Constituționale.

6.17. Revenind la obiectul petiției dedus soluționării C.N.C.D., este indubitabil că „fapta de discriminare” invocată de petent este de facto echivalentă unei probleme de constituționalitate. Susținerile petentei sunt strâns legate de critica legiuitorului atât sub aspectul soluției legislative alese, sub aspectului scopului legitim neprecizat de legiuitor prin actul normativ, cât și sub aspectul metodei neadecvate în raport cu scopul urmărit de legiuitor în prevederile invocate cu presupus caracter discriminatoriu.

6.18. Răspunderea legiuitorului, în speța dedusă soluționării, nu poate fi apreciată de Colegiul director deoarece Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării își exercită atribuțiile strict sub aspectul investigării, constatării și sancționării acelor fapte considerate discriminatorii în viziunea legiuitorului și care atrag răspunderea contravențională. Or, discriminarea în speță nu își are izvorul într-un fapt volitiv sau omisiv al unei persoane (fizice sau juridice, publice/private) cât, prezumtiv, în caracterul prevederilor actului normativ invocat. Însă opțiunea legiuitorului și examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor, precum și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României, revine Curții Constituționale.

6.19. De altfel, Curtea Constituțională, prin decizia nr. 997 din 7.10.2008, a admis excepția de neconstituționalitate a art. 20 din O.G. nr. 137/2000, republicată considerând că în măsura în care s-ar admite că pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000, republicată, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unui text de lege, s-ar pune în discuție legitimitatea C.N.C.D. de a înlătura consecințele faptelor discriminatorii, prin hotărâri, ce pot duce, în ultimă instanță, la încetarea aplicabilității unor dispoziții de lege, și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, încălcându-se în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea în atribuțiile legislativului, dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile



constituționale, inclusiv cele ale art. 16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

6.20. Or, având în vedere considerentele expuse mai sus, Colegiul director urmează a admite excepția necompetenței materiale a C.N.C.D. în raport cu obiectul petiției.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20. alin.2, din O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, **cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,**

### **COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:**

1. faptele prezentate nu intră în competența de soluționare a CNCD având în vedere prevederile OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
2. clasarea dosarului;
3. se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

#### **VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita**

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

#### **VIII. Modalitatea de plată a amenzii (dacă este cazul)**

- nu este cazul;

#### **Membrii Colegiului director prezenți la ședință**

COMȘA CORINA NICOLETA – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU - Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA – Membru

VASILE MONICA ANA – Membru

**Notă:** prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ,** constituie de drept titlu executoriu.

